

dog et Moment, som har sin store Betydning, at i England, hvor den ærede Forespørger sikkert vil erkjende, at det enkelte Individ's Frihed respecteres, har den Mening gjort sig gjældende, at der var Fare forbunden med at have fuld Frihed i disse Forhold, og at man har anseet det for rigtigt, at der fra Lovgivningsmagtens Side skete Skridt til at frelse og advaare det enkelte Individ imod de Farer, der kunde komme fra ham selv, fra hans egen Vetsindighed, hans egen Tilbøielighed til at lade sig bedrage. Jeg anførte derfor England, og fremhævede navnlig som et Moment, som jeg troer der maa tillægges Vægt, at man der, hvor man har den store Frihed, er tilbøielig til at træffe indskrænkende Bestemmelser. Dette er vistnok Noget, der kan affrække os fra at gaae for vidt ved Ordningen af disse Forhold.

N. Jensen: Jeg glemte før at meddele en Oplysning i Anledning af en Yttring af den høitærede Minister i hans tidligere Foredrag angaaende den Mand, jeg havde omtalt som haardt forfulgt for Udøvelsen af uberettiget Lægepraxis. Den høitagtede Minister vidste ikke, om han havde modtaget det Tilbud om at indstille sig til Examen, som var gjort ham, men det er mig bekendt, at han har modtaget det, og at han har fuldkommen god Tro til at kunne bestaae Prøven; hvad jeg har sagt i den Retning, gaaer altsaa paa ingen Maade paa denne Mand. Denne Bemærkning har jeg troet at maatte gjøre, for at man ikke skulde misforstaae mine tidligere Ytringer, og navnlig ikke min Tausked om dette Punkt ligeoverfor Ministerens Ytringer. Der er imidlertid i den ærede Ministers Opfattelse, i mine Dine, en stor Urigtighed. Man kan og maa ikke ved saadanne Sagers Drøftelse see for meget paa andre Lande, hvor Samfundstilstanden i mange Henseender er saa forskjellig fra vor. Det, man maa see paa, forekommer mig at være, at en Mand hos os har Lov til at søge Raad angaaende alle sine Formues- og Vælfærdssager, hos hvem han vil; at han har Lov til at slutte sig til en hvilken som helst Religionssect, han vil, men at han, naar han faaer en bolden Finger, ikke maa gaae til den Mand, som han har Tro paa, og som til-

stræffelig har vist, at han kan curere saadanne Under. Han skal da underordne sig Statens Anvisning og søge de bestemte Personer, som den dertil har autoriseret, men dette er i mine Dine en overordentlig stor Urimelighed. Har man fuldkommen Frihed til at søge Raad, hvor man vil, i hvad der angaaer Ens timelige Gode og aandelige Vælfærd, synes det ogsaa naturligt, at man under en saadan Samfundstilstand har Frihed til at søge Veiledning, hvor man troer at kunde finde den, naar Ens Begjæring bliver sygt.

Berg: De sidste Bemærkninger af den ærede Forespørger give mig dog Anledning til nogen Modsigelse. Den ærede Forespørger mener, at vi efter den bestaaende Lovgivning have Ret til i alle Tilfælde med Hensyn til vore timelige Formuesomstændigheder at søge Raad og Bistand, hvor vi ville. Det er meget langt fra Tilfældet, og der hviler netop i den Henseende Vaand paa den Enkeltes Frihed, som ere i mine Dine endnu meget værre og meget mere vidtomfattende end de Vaand, der hvile paa den personlige Frihed ligeoverfor den bestaaende Lægelovgivning. Jeg tænker derved paa en Sag, som ogsaa henhører under Justitsministeriet. Jeg skal ikke komme ind paa Sagen; jeg berører det kun i Forbigaaende; det er med Hensyn til Sagførernes Privilegium. Det, der saaledes bestaaer, er Noget af det Unaturligste, som kan tænkes; thi der have ikke engang de Mænd, der ved Examen have godtgjort deres juridiske Dygtighed, Ret til paa ethvert Sted at give deres Raad og Bistand; det har dog enhver Læge. Hvad iøvrigt selve Forespørgselen angaaer, da er det selvfølgelig, at det er en Sag, som i høi Grad lever og bevæger sig iblandt Folk, og jeg er overbevist om, at den Sag, som det ærede Medlem ved sin Forespørgsel har bragt frem, ogsaa finder levende Deeltagelse her i denne Sal, thi det er i høi Grad unaturligt, saaledes som den personlige Frihed i disse Forhold er indskrænket. Det har kun kunnet glæde mig at høre disse Forespørgseler blive fremsatte, baade den foregaaende saa vel begrundede Forespørgsel, der gav den vedkommende Forespørger Anledning til ogsaa at berøre Forhold, der